

Bilag 4.

RETSMEDICINSK INSTITUT

Statsobducenturet for Jylland

Århus, den 26. marts 1975.

De vil inden længe sidde med adskillige tusinde menneskers skæbne i Deres hånd og være med til at afgøre, om de skal indgå i statistikken som dræbte, som hårdt kvæstede, lettere kvæstede — eller som uskadte.

I det samlede forslag til færdselslov, som justitsministeren fremsatte d. 3. marts, og som med bilag omfatter 189 sider, er mange afsnit vigtige, men et par er i bogstaveligste forstand livsvigtige og har hastekarakter. Det drejer sig om §§ 79 og 80 om obligatorisk brug af sikkerhedssele og styrthjelm. Her gælder det direkte, at De skal sige ja eller nej til liv eller død.

Alene hvor det er tale om knallertkørere, skal De være med til at afgøre, om et halvt hundrede mennesker skal være i live — eller døde — i det følgende år, og hvert år fremover. Ser vi på både knallertførere, motorcyklister og bilister (på forsæderne) er det tilsvarende tal *ca 290 overflødigt dræbte pr. år* og mindst det ti-dobbelte antal overflødigt kvæstede så hårdt, at mange af dem vil bære mén deraf for resten af livet.

Disse tragedier kan undgås ved hastig gennemførelse af §§ 79 og 80 i det fremsatte lovforslag.

Er dette ikke grund nok til, at disse detailler bør tages ud og behandles som hastesag forud for de øvrige foreslåede ændringer, kan man derudover også nævne de samfundsøkonomiske besparelser, som kan imødeses, hvis vi undgår de nævnte absolut nødvendige trafiktragedier.

Lad os se lidt nærmere på tallene: I 1973 havde vi ca. 430.000 knallertkørere, hvoraf 4.292 blev dræbt eller kom til skade. I 1987 vil vi, ifølge perspektivplan 2, have ca. 600.000, hvoraf ca. 5.365 vil blive dræbt eller komme til skade om året. Forestil Dem disse — for en stor del piger og drenge i 15-års alderen — på een lang række. De første 190 ligger dræbte i kister, de næste 2.900 i hospitalssenge, mere eller mindre alvorligt kvæstede, de sidste 2.275 er — såkaldt — lettere kvæstede.

Vi har ved vore egne undersøgelser fundet,

at 51 pct. af en række nøje undersøgte trafikdræbte knallertførere sandsynligvis kunne have reddet livet ved anvendelse af en god styrthjelm.

Antallet af motorcykler er i stigning, og selvom motorcyklisterne er langt flinkere til at anvende styrthjelm end knallertkørerne, må vi imødesee et stigende antal alvorligt kvæstede. Vore undersøgelser konkluderer, at en god styrthjelm formentlig ville have været livsreddende hos 40 pct. af de trafikdræbte motorcyklister, som ikke anvendte styrthjelm.

437 personbilister blev dræbt ved trafikulykker i 1971. I 1974 var der glædeligvis færre, hovedsagelig, omend næppe alene som følge af hastighedsbegrænsningerne. Med lovpåbudt selebrug kan antallet af dræbte antagelig reduceres med ca. 75 pct. og antallet af ikke-dødelige læsioner med mindst 50 pct.

De samfundsøkonomiske omkostninger ved trafikulykkerne, som dækker såvel de direkte målelige udgifter til sygebehandling, rehabilitering, pensioner, retsvæsenets udgifter til gennemførelse af sagerne, værdien af produktionsstab med hensyntagen til de ulykkesramtes forskellige alder og uddannelse etc., udregnet på grundlag af Kamper-Jørgensens undersøgelser, korrigeret til 1975-tal er følgende:

1 dræbt koster ca. 444.500 kr.

1 alvorligt tilskadekommen: ca. 16.500 kr.

1 lettere tilskadekommen: ca. 4.100 kr.

Knallertulykkernes samfundsmæssige omkostninger beløb sig for 1973 til ca. 133 mill. kr. Denne sum kan forudses at ville stige, indtil den i 1987 (med samme prisniveau) vil nå ca. 166 mill.

Tilsvarende beregninger vedr. motorcyklister foreligger ikke, men lad os forsigtigvis sætte udgifterne til det halve af knallertudgifterne og anslå, at anvendelse af styrthjelm vil kunne reducere samfundsudgifterne med samme procent som antallet af dødsfald og kvæstelser.

Besparelserne ved påbudt selebrug på for-